



ПРЕС КЛИПИНГ

15. јул 2019.



НАСЛОВИ

- На стопу незапослености највише утиче миграција радне снаге(стр.3)**
- ПОСЛЕ ВИШЕ ОД 30 ГОДИНА: Утва поново прави авионе, али и наоружање за Југоимпорт (стр.4)**
- До краја седмице евентуалне измене услова рада и обрачуна зарада у Леонију(стр.7)**
- Због кредита запослени раде и када су болесни(стр.8)**
- У Србији мање радних сати само из нужде(стр.10)**

На стопу незапослености највише утиче миграција радне снаге

Аутор: Марија Бракочевић

За њено смањење већу заслугу има стопа емиграције, него повећање броја радних места. – Чак и ако број запослених остане исти, стопа незапослености ће се смањивати јер сваке године из Србије одлази око 37.500 становника, истичу у Центру за економска истраживања

У Србији се, судећи према статистици и све учесталијим изјавама званичника, и даље настављају позитивни трендови на тржишту рада што потврђује и стопа незапослености од свега 12,1 одсто у првом кварталу ове године.

У поређењу са истим периодом прошле године ова стопа нижа је 2,7 процената, показују подаци из Анкете о радној снази, а и како је недавно истакао Зоран Мартиновић, директор Националне службе за запошљавање, број људи на евиденцији НСЗ-а такође пада у континуитету.

Тренутно је регистровано око 527.000 незапослених, што је 9.000 мање него прошлог месеца, а девет одсто мање у односу на прошлу годину. Стопа активности и стопа запослености расту, подсетио је Мартиновић, па се очекује да ће се тај тренд наставити до краја године када би стопа незапослености требало да буде око 10 одсто.

Како се уопште израчунава стопа незапослености и да ли је реално да она буде испод 10 процената?

У Центру за економска истраживања Београд подсећају да се стопа незапослености израчунава тако што се број незапослених радника подели са укупним бројем радно способног становништва, старости од 16 до 65 година.

– У периоду од 2015. до 2018. године 150.629 особа напустило је Србију, а број радних места у истом периоду повећао се за 135.196, не рачунајући први квартал 2019. То значи да људи напуштају земљу у већем броју него што се отварају нова радна места, па је конкретна разлика 15.433, и то у корист емиграције. Математички посматрано, стопа незапослености се повећава, али је стопа емиграције ипак већа од стопе незапослености. Овим темпом, чак и ако број запослених остане исти, стопа незапослености ће се смањивати јер сваке године из Србије одлази приближно око 37.500 становника – објашњава Никола Корбар, директор центра, указујући на то да из приложених податка математички ипак јесте могуће да се стопа незапослених смањи на ниво који је недавно најавио директор НСЗ-а.

– Ипак, много већу заслугу за то имаће стопа емиграције, него повећање броја радних места – уверен је Корбар.

Да ли је реално да Србија до краја године забележи стопу незапослености испод десет одсто није најважније питање за Ивана Николића, сарадника Економског института, јер он сматра да тај проценат ипак представља релевантну чињеницу.

– Да бисте израчунала стопу незапослености потребан вам је податак о радно активном становништву, и да се притом одузме број свих оних који нису уопште расположени да раде, а не само однос укупне незапослености и укупне радне снаге – истиче Николић, и додаје да када расте број запослених логично је да се смањује број незапослених. – Ту нема никакве преваре, јер када се смањује контингент радно активних, а у оквиру њега расте формална запосленост, онда мора да постоји и пад незапослености. Иначе, у Србији је све мање људи који могу да раде,

јер је на снази депопулација, тако да чак и да немамо пораст запослених, имали бисмо пад стопе незапослености. Али, пошто се бележи раст формалне запослености, самим тим још брже пада стопа незапослености – истиче Николић.

Да се сама дефиниција запосленог променила у односу на раније деценије подсећа економиста Данило Шуковић, јер се сада запосленим третира свако ко је у претходној седмици радио од два до четири сата.

– То је нова дефиниција према теорији о флексибилности тржишта рада, па је онда нормално да је број запослених знатно већи од реалног. Ипак подаци о броју запослених и незапослених добијају се и на основу анкетања, а оно често није сасвим поуздано – истиче Шуковић.

У Србији имамо око седам милиона становника, од којих је око 530.000 евидентирано као незапослено на евиденцији НСЗ-а, док је око 2,1 милион запослених, а остали су неактивни – пензионери, деца, млађи од 18 година, они који после одређеног времена активно не траже посао...

– Таквих може да буде изразито много јер је у структури незапослених велики удео оних који на посао чекају више година, чак и деценију. А за стопу незапослености релевантни су само они који су пријављени на бироу и активно траже посао. Јер, та стопа представља однос укупне незапослености и укупне радне снаге, то јест однос између броја запослених и збира незапослених и запослених особа у макроекономији – додаје он.

Посматрајући актуелне статистичке податке, Шуковић ипак наводи да није реално да Србија има стопу незапослених од 12 одсто, уколико на бироу рада има 530.000 људи.

– Просто је немогуће да се за само неколико година стопа незапослености малтене преполовила, са око 23 одсто на 12 процената, па чак и да је на снази економски бум у земљи. То се нигде у свету није десило. То би онда значило да у Србији имамо тренутно око 4,5 милиона запослених, а статистика каже да их је око два милиона – истиче Данило Шуковић.

За реалнију статистику

Статистику о радној снази требало би боље урадити и ускладити са подацима о кретањима радне снаге да би била реалнија, истиче Данило Шуковић.

– Стопа незапослености зависи од миграције радне снаге, то јест одласка наших у иностранство чиме се одмах смањује број оних који на тржишту траже посао. Због тога се смањује и стопа незапослености, али то ипак не значи да ако је она нижа да је повећава број запослених – истиче Шуковић.



ПОСЛЕ ВИШЕ ОД 30 ГОДИНА: Утва поново прави авионе, али и наоружање за Југоимпорт

Танјуг

Фабрика Утва у Панчеву после више од 30 година самостално прави авионе, "Сову" за домаће и инострано тржиште и модификовану Утву 75 за Арапе, али и наоружање за Југоимпорт СДПР које се ставља на летелице и борбене системе

Фабрика Утва у Панчеву после више од 30 година самостално прави авионе, "Сову" за домаће и инострано тржиште и модификовану Утву 75 за Арапе, али и наоружање за Југоимпорт СДПР које се ставља на летелице и борбене системе, попут оклопних возила "Лазар" и "Милош".

Утва планира да започне и производњу беспилотних летелица, кажу у тој фабрици, коју је посетила екипа Тањуга.

Панчевачка Утва, коју је НАТО више пута бомбардовао 1999. године, почиње убрзано да се развија и крајем године треба да започне серијску производњу "Сове", која је током тестирања показала боље перформансе од Цесне и Пајпера, познатих америчких брендова, истичу у Утви.

Намена "Сове" је за цивилну употребу, али се може користити и као војни авион пошто уз одговарајућу опрему може да носи и наоружање.

Тај четворосед се користи, пре свега, за обуку цивилних и војних пилота, аеро и фото снимање, на пример за надгледање границе и терена, праћење квалитета ваздуха посебним уређајима, као и у туристичке сврхе, рекао је Тањугу руководилац развоја и пројектовања у Утви Александар Петровић.

Каже да Утва има и сектор који се бави производњом наоружања и војне опреме за Југоимпорт, власника фабрике од фебруара 2017. године са око 97 одсто удела.

Тако је, наводи Петровић, управо Утва у сарадњи са Војнотехничким институтом произвела наоружање за нове Ербасове хеликоптере Х145М који се сада испоручују Србији.

Од девет хеликоптера Х-145М које Србија набавља од Ербаса пет је за војску, а четири за полицију.

"Део Утве бави се производњом наоружања и војне опреме, за потребе нашег власника Југоимпорта, израђујемо производе који се касније могу монтирати на остале борбене системе, као што су Милош, Лазар и други", рекао је Петровић.

Југоимпорт је до сада уложио укупно више од пет милиона евра у производне погоне Утве.

Утва авиоиндустрија је у јуну потписала уговор вредан 1,26 милиона евра за производњу авиона, ремонт и послове на развоју новог авиона за потребе компаније Смарт Линк из Дубаиа, а Петровић истиче да је реализација већ почела и да ће летелице бити испоручене крајем 2019. или почетком 2020.

Уговори се односе на производњу модернизованих авиона двоседа типа Утва 75 и то две летелице, али је остављена могућност у уговору да се тај број касније повећа, навео је Петровић.

"Потписали смо уговоре о производњи авиона и давању других ваздухопловних услуга компанији из Дубаиа. Утва 75 као добар и поуздан авион, на коме је настала и Сова, биће искоришћен као база за нови авион".

Авион је основне намене за селекцију и обуку пилота, као и за фото снимање из ваздуха, додао је Петровић.

"Сова" је, такође, модернизован авион Утва 75 и тренутно је један од главних адута Утве.

Реч је о луксузном четвороседу који је у фази сертификационих летних испитивања и фабрика се већ спрема за почетак серијске производње.

"Авион се показао доста добро, а у неким перформансама и бољи него матични авион. Потенцијални купци су приватна лица, школе летења и аероклубови. Сертификација нам дозвољава да нудимо авион по целом свету. Имамо интересената из западних земаља, ЕУ, Америке, али и источних или афричких земаља".

Петровић додаје да ће годишња производња у почетку бити скромна, али да ће после прве или друге године моћи да изађу свим захтевима тржишта.

"Очекивана цена Сове је од око 250.000 до 300.000 долара, у зависности од опреме", додао је Петровић.

Пилот Утве, који тестира "Сову" Зоран Шпановић каже да је авион перфектан и веома конкурентан.

"Имам доста искуства и на Цесни 172 и Пајперу 28 и на око 40 типова авиона. Сова има све услове да се користи не само у Србији већ и у Европи за основну обуку, инструментално и ноћно летење. Има савремену електронику, појачан мотор и перформансе, по мом мишљењу, боље од Цесне и од Пајпера", рекао је Шпановић Тањугу након лета.

Истиче да је "Сова", такође, модернизована верзија Утве 75, пошто су била прихваћена сва побољшања које су предложили пилоти, "тако да је сада идеална по питању осветљености, прегледности и услова за обуку ноћног летења - буквално фантастичан авион".

Каже да је авион веома удобан, са великом кабином, као и клима уређајем, што немају још ни Цесна ни Пајпер.

"Причали смо евентуално да се у некој варијанти уведе и аутопилота, пошто није више толико скуп", додао је он.

"Сова" је једномоторни авион, нискокрилац, опремљен једним четвороцилиндричним мотором са ваздушним хлађењем и "цонстант спеед" елисом. Маса празног авиона је 750 кг, дужина авиона 7,11 метара, размак крила 9,8 метара, а висина 3,14 метара.

Максимална хоризонтална брзина авиона је 230 км на сат, снага 210 КС, а истрајност авиона при економској брзини 4,2 сата.

Када је реч о развоју беспилотних летелица, Петровић каже да је недавно Утва склопила споразум о стратешком партнерству са Машинским факултетом.

"Утва има идеју да производи беспилотну летелицу и Машински факултет ће нам помоћи да направимо такимичење међу студентима техничких факултета у региону и на основу тога ћемо изабрати најбоље решење и новчано наградити".

Каже да Србија већ има искуства у пројектовању и изради беспилотних летелица, као и да је план Утве да тржишту понуди и беспилотне летелице, од ултралаких до авиона опште категорије.

Утва планира да изради потпуну нову беспилотну летелицу савременог типа, каве се сада нуде на тржишту, а у неким сегментима ће бити и напредније.

Дугогодишњи мајстор Утве Љубинко Недељков каже да тренутно ради крилца и закрилца за "Сову".

Присећа се да је Утва пре више деценија била велика фабрика са много запослених и додаје да су ствари кренуле на боље откада је Југоимпорт преузео Утву, пошто је покренуто више развојних програма.

"Утва је била бомбардовања, а ово је други програм после бомбардовања који смо изабацили, Ласта и Сова", додао је Недељков.

Милица Додић из Сектора за комерцијалне послове Утве, задужена за продају производа и услуга фабрике, истиче да је велики успех то што је Утва у априлу учествовала на највећем сајму опште авијације у Фридрихсхафену у Немачкој, где је представила производни програм и могућности.

"Утва послује све боље и боље. Захваљујући интеграцији искусних инжењера и младих крећемо се узлазном путањом".

Додић каже да је на сајму у Немачкој показано највеће интересовање за "Сову" и "Ласту" и то углавном од потенцијалних купаца из Немачке, Италије, Шпаније и неких азијских земаља.



Након различитих информација о спонтаној обустави рада у погонима Леонија у Србији

До краја седмице евентуалне измене услова рада и обрачуна зарада у Леонију

Пише: З. М.

Наредни састанак менаџмента, репрезентативних синдиката и запослених у компанији Леони на којем ће се коначно одлучити о евентуалним изменама везаним за услове рада и обрачун зарада биће организован најкасније до краја следеће седмице.

То је саопштио менаџмент и репрезентативни синдиката Слога и Независност.

Саопштење је издато поводом састанка менаџмента и репрезентативних синдиката Леонија прошлог петка, у његовом погону у Прокупљу.

Разговор је уследио након што су запослени у погонима у Малошишту, Прокупљу и Нишу прошле среде спонтано обуставили рад у трајању од пола сата због тога што су, како су казали, примили јунску плату која је умањена за 5.000 до 10.000 динара, као и због тога што им није исплаћен прековремени рад.

У саопштењу се наводи да су менаџмент и репрезентативни синдикати разговарали о евентуалним изменама и унапређењима у вези са системом обрачуна зарада, доставом платних листића пре исплате зараде и тумачењем обрачуна на платном листићу, прерасподелом радног времена, нормирањем рада и постављањем дневних циљева, додатним паузама у току ноћне смене, радним суботама у последњих неколико месеци и планом коришћења будућег годишњег одмора.

– Постигнут је договор да ће менаџмент врло озбиљно размотрити све наведено и јако брзо донети одлуку о потенцијалним променама и унапређењима- наводи се у саопштењу.

Запослени у Леонију су прошле среде казали новинарима да су обуставили рад јер су њихове плате до сада износиле око 39.000 динара, а да им је тада исплаћено од 31.000 до 35.000 динара.

– Уз то, услови рада су се драстично погоршали од када су страни директори отишли, а на њихово место дошли наши људи. Прековремени рад и рад суботом се прерачунава у слободне дане, али нам се ти слободни дани одузимају уколико нас фабрика преко недеље пошаље два, три дана на одмор, пошто тренутно нема посла. Уколико радите на траци а затреба вам слободан дан из било ког разлога нема шансе да га добијете, колико год прековременог рада имали- рекли су неки од радника.

Генерални директор Леони Србија Клеменс Сакс је тада казао да “није било обуставе рада и да у свим погонима компаније производња нормално функционише”. Он је прецизирао да је група запослених затражила разговор са руководством компаније поводом “неспоразума у вези са обрачуном зарада”.

– Разговарали смо и објаснили све детаље који су остали нејасни. С обзиром да је јун имао мање радних дана, 20 укупно, у односу на мај који је имао 23 радна дана, и обрачун зарада за јун је био нешто нижи у односу на мај- рекао је он и најавио разговор са представницима репрезентативних синдиката “Независност” и “Слога” који делују у оквиру компаније.

Сакс је додао да је Леони Србија “увела прерасподелу радног времена” која између осталог значи да се, на пример, радне суботе евидентирају као зарађени дани и ако се за то време не искористе као слободни дани, након истека прерасподеле, бивају исплаћене као прековремени рад. Разлог за овакву “прерасподелу” су, како је рекао, изразито честе флукуације поруџбина купаца, као и специфичност самог процеса производње у ауто индустрији.

Приликом недавне прославе десет година рада у Србији те немачке компаније која производи аутомобилске каблове речено је да у њеним погонима у Малошишту, Прокупљу и Нишу ради 9.000 радника. Министарство финансија објавило је ових дана да је у првих пет месеци „Леони“ остварио извоз у вредности од 105,9 милиона евра и да се налази на петом месту листе наших највећих извозника



Због кредита запослени раде и када су болесни

Запослени се све ређе одлучују да иду на боловање, те на посао иду и под температуром, па чак и када су укочени. Један од разлога је бојазан од смањења плате, јер не би могли да издржавају породицу, а често је присутан и страх од добијања отказа.

Због тога се неретко дешава да им организам ослаби, да се још горе разболе, па онда хтели или не, морају на боловање и то дуже - оцењује за “Дневник” специјалиста медицине рада и

потпредседница Новог синдиката здравства Србије др Драгица Јанков Видачић, која је и на челу синдиката у Дому здравља “Нови Сад”.

Смањење плате, губитак посла, немогућност плаћања школарине деци, кредити који морају да се отплате, све то су разлози које пацијенти наводе лекарима када одбијају одлазак на боловање.

- Боловање посебно одбијају они који раде код приватника. Они на посао иду и са температуром, а ако су укочени дођу ујутро на ињекцију и продужавају на посао. Потпуно одбијају савет да оду код физијатра и да иду на вежбе и рехабилитацију, јер ће одсуствовати са посла. Људи имају велике трошкове и не могу да остану на 65 одсто од плате. Они се жртвују за породицу. Људи се и сами лече, пију таблете против болова и иду да раде - наводи др Јанков-Видачић.

Многи запослени на послу доживљавају велики стрес, а све чешћи је и мобинг. Ти људи су на ивици добијања напада панике, ако ујутро немају седатив да попију.

- Седативи су најкоришћенији лекови у Србији. Људи нам кажу “дајте ми лек, не могу да издржим”. Доста пацијената користи и антидепресиве, али њих узимају под контролом психијатра, најмање шест месеци. Седативе пију они који имају осећај напетости, а овде је у питању дубље стање од напетости, нервозе и несанице, од које такође пати све више људи. Нико више не спава по осам сати, људи узимају прво неке природне, биљне препрате, а потом посежу за лековима како би могли да утону у сан. Сва та тензија и стрес последица су борбе за опстанком, јурњава за новцем, људи раде по неколико послова, а све то води и до психичког, али и општег здравственог пропадања људи - истиче др Јанков-Видачић и додаје како је последица таквог стања и пропадање бракова и породице.

Они који ипак иду на боловање, то чине на кратко, због неких акутних стања, а разлози дужег одсуства са посла су, осим тешких болести, социјални разлози или мобинг.

- Боловања због мобинга трају и по три или четири месеца, јер је људима потребно време да се опораве од малтретирања. При томе, тај стални стрес у којем живе може да води и до других болести, повишеног крвног притиска и коштаног-зглобних обољења - каже др Јанков-Видачић.

Према њеним речима, када је реч о боловању због мобинга, људи често мисле да ће се брзо вратити на посао, али им се дешава да упадну у депресивна стања, осећају страх и панику од повратка, као и од реакције колега на послу. Мобинг је тешко доказати, те некада ови људи морају и да напусте фирму у којој раде и тако се ослободе проблема.

- Имамо и боловања због социјалних момената, а најчешће су то породиље које морају да се врате на посао, а немају коме да оставе бебу од 11 месеци. Такође, исти проблем имају људи који имају старе родитеље и немају начин да организују бригу о њима. Данас је другачије радно време и људи су по цео дан на послу. Они који не успеју да упишу дете у јаслице, немају коме да оставе бебу, јер због све каснијег одласка у пензију и даље раде и њихови родитељи, односно бабе и деде. Овим људима је брига о детету најпреча и зато се родитељи тако мале деце често смењују на боловању - наводи др Видачић.

Нега старих и болесних такође је разлог дужих боловања и запослени који се на то одлуче, иду на своју штету, али такође немају избора. Они тиме решавају породични проблем и немају никакву другу опцију, осим одсуства са посла.

- Дешава се да људи с пролећа и с јесени осећају психофизички умор, клонулоост. Исцрпљује их дуго радно време и сати седења у канцеларијама. Њихов организам је измучен и они узимају краћа боловања. Међутим, та краћа боловања нису довољна да се тело одмори и опорави, те се дешава да тако ослабљен организам лако нападне вируси и јаве се компликације. Зимус је било више случајева упале плућа, па чак и упала мозга. Одложени стрес којем су дуго били изложени, доведе до тога да се озбиљније разболе. Организам је дуго трпео и онда све одједном дође на површину - прича др Видачић.

Законска новина је да од 11. априла изабрани лекари могу да “држе” људе на боловању до 60 дана, али др Видачић напомиње да тако дуго одсуство са посла увек мора да буде оправдано. Зато лекари током та два месеца редовно прате пацијенте, шаљу их на додатне претраге и дијагностику, јер боловање мора да буде оправдано.

- Држава би требало да помогне запосленима и обезбеди више места за упис деце у јаслице, да обезбеди палијативну негу и збрињавање старих и болесних. Наравно, лакше би било и да су плате веће, јер сада људи раде по неколико послова да би издржавали породице. Било би добро и да је радно време краће, јер би онда људи били и психички и физички здравији - сматра др Јанков-Видачић.

Скандинавски модел

- Ретке су фирме које воде рачуна о трудницама и породиљама, а неке од њих су скандинавске фирме, које су отвориле представништва код нас. Оне су модел из својих земаља пренели и код нас и воде рачуна о запосленима - каже др Видачић.

Боловање због рада у иностранству

Лекарима се дешава да им пацијенти траже боловање од 10 или 15 дана, а за то време оду у иностранство и виде хоће ли моћи да нађу неки посао и снађу се. Др Јанков-Видачић каже да је велики одлив људи из свих професија, јер одлазе возачи, радници обезбеђења, спремачице, лекари и медицинске сестре...

Љубица Петровић

У Србији мање радних сати само из нужде

Део немачких компанија из сектора индустрије ће у наредна три месеца скратити радно време, како би се избегло масовно отпуштање радника, јер економско успоравање “узима данак” који по правилу највише плаћају запослени.

По саопштењу михненског економског института ИФО око 3,8 одсто немачких компанија већ примењује ову меру. Такозвану шему “курцарбајт” – скраћено време неке немачке компаније користиле су и током рецесије 2008. и 2009. године. У том периоду компаније су, због слабе искоришћености производних капацитета, тражиле од немачке Владе да радницима исплаћује накнаде за смањење плата како би сачувале радна места.

Немачки привредни стручњаци упозоравају да овај метод дугорочно гледано и није најбоље решење и да реално може да се одржава две године. Све дуже од тога, по њиховој оцени, има негативне последице за привреду целе земље, јер Агенција за запошљавање у свом буџету има милионске дефиците које мора да покрије држава.

Мада и неке српске компаније имају потешкоћа у пословању оне не могу ићи на скраћење радног времена, јер је оно према Закону о раду сасвим другачије дефинисано. Наиме, пуно радно време у Србији износи 40 часова недељно, а Закон о раду прописује да запослени који ради на нарочито тешким, напорним и за здравље штетним пословима има право на скраћено радно време сразмерно штетном дејству услова рада на његово здравље и радну способност и то највише 10 часова недељно. Другим речима, разлози увођења скраћеног радног времена у Србији нису потребе организације посла, већ постојања повећаног штетног дејства на здравље радника, а запослени који тако ради има сва права из радног односа као да ради са пуним радним временом.

Директор Уније послодаваца Србије Срђан Дробњаковић објашњава за “Дневник” да би увођење скраћеног радног времена за раднике, чак и када би то било могуће као у Немачкој, у Србији неминовно значило мању плату односно нижу минималну цену рада. Самим тим,

додаје, велико је питање да ли су сами радници заинтересовани за смањење радног времена које ће им донети мању цену раду и тањи коверат.

- Економисти верују да ће мање радних сати изазвати већу потражњу радне снаге и запосленост. То уједно представља додатно повећање трошкова пословања за послодавце који и овако са свим пореским оптерећењима, парафискалним наметима, једва састављају крај са крајем. Овде причамо о малим и средњим предузећима, којих је у Србији око 95 одсто – указује Дробњаковић.

Наш саговорник подсећа да стручњаци полазе од тога да је форсирање запослених да раде превише сати погрешан концепт, јер не само што су уморни радници склони грешкама и повредама, већ и њихово незадовољство обара продуктивност. С друге стране, додаје, српско тржиште рада има проблем са квалификованим радницима којих нема и који се не могу наћи онда када су за производњу потребни.

- Парадокс је да смо по Еуростату у врху европских држава по додатном послу које имају постојећи запослени. По тим подацима, око 200.000 стално запослених има и други посао, а на бироима рада не можемо да нађемо младе заинтересоване за посао и поред почетних државних субвенција за покретање бизниса – рекао је Дробњаковић.

На крају крајева, каже Дробњаковић, Србија је још увек земља у транзицији. Просек машина је око 35 година, а у развијеним европским државама он је око две деценије. Поред тако старих машина неопходан је радник са пуним радним временом.

- Ако бисмо смањили радно време, за двадесетчасовни надзор над таквим машинама морали би да запослимо новог радника, а то је додатни трошак за послодавца – закључује Дробњаковић.

Може и скраћено радно време и иста зарада

Да скраћење радног времена за исту радничку плату може да се исплати доказало је словеначко предузеће “Донур”. У њему запослени раде само шест сати дневно, плата им је остала иста, али је њихова ефикасност и креативност знатно порасла. У овом предузећу за производњу намештаја радници не само да су ефикаснији, већ је све мање оних који иду на боловање.

Љубинка Малешевић